

Дзесяць год назад, калі толькі змоўкла рэха другой сусветнай вайны і яшчэ не высыхлі слёзы на мацярынскіх і дзіцячых вачах па загінуўшых, з Атлантыкі зноў паплылі чорныя хмары, кінуўшы цень на радасць чалавецтва, якую прынесла перамога над зграямі фашысцкіх пагромшчыкаў. У маі сорак пятага года, калі народы святкавалі сваё збаўленне ад карычневай навалы, здавалася, што не будзе больш ліцца кроў на зямлі, не будзе пажарышчаў і грукату гармат. Але ўжо тады агняты Уол-стрыта і Сіці пачалі рыхтаваць зброю, каб прынесці чалавецтву новыя пакуты і спусташэнні.

Совецкія людзі мараць аб тым, каб на далёкай Чукотцы раслі абрыкосы, каб пяскі пустынь напайць вадой, запаліць электрычныя сузор'і над усёй зямлёй, каб чалавек жыў у шчасці і радасці. У гэты самы час новыя прэтэндэнты на сусветнае панаванне—амерыкана-англійскія падпальшчыкі новай вайны—зыхрабавалі атамныя і вадародныя бомбы, гадуяць у лабараторыях мікрабаўчумы і халеры, будуць ваенныя базы, каб накіраваць усё гэта на чалавецтва. Забойцы людзей не спыняюцца ні перад чым. Яны скалачваюць саюзы і блокі, рыхтуюць гарматнае мяса ў краінах, якія ўцягнулі ў гэтыя агрэсіўныя групы. Чалавечыя рукі людзедаў цягнуцца праз акіян, блукаюць па ўсяму свету ў пошуках новых ахвяр. Амерыканскія ваяўнічыя гандляры чалавечай крывёю ўзнімаюць меч на народы, якія жадаюць міру, свабоды і шчасця.

Але воля народаў да міру непакісна. Кожны дзень прыносяць усё новыя і новыя пацвярджэнні, што людзі ўсяго свету не дапусцяць таго, каб цаной іх крыві і пакут багацелі заакеанскія бізнесмены. Народы рашуча ўзнімаюцца на барацьбу супроць імперыялістычных агрэсараў.

Магутная хваля пратэсту ўзнялася супраць мітусні заходнеўрапейскіх урадаў вакол Парыжскіх пагадненняў. Дзеячы гэтых урадаў адчуваюць народны гнеў, ведаюць, што за ратыфікацыю гэтага злачыннага дакумента людзі прыцягнуць іх да адказ-

насці. Мітынгі і дэманстрацыі супроць ратыфікацыі гэтых пагадненняў ускалыхнулі народы Францыі, Англіі, Германіі і іншых краін. Грамадская думка патрабуе ад сваіх парламентаў адвергнуць пагадненні, якія развязваюць рукі фашысцкім рэваншстам. І толькі пад непасрэдным прымусам кіруючых колаў ЗША праходзіць ратыфікацыя крывавага акта супроць чалавецтва.

Народы свету рашуча пратэстуюць супроць развязвання атамнай вайны. Мільёны подпісаў, пастаўлены пад Зваротам Сусветнага Савета Міру, сведчаць аб тым, што чалавецтва рашуча ўзнімае свой голас супроць новай вайны, што яно не дазволіць агрэсарам запаліць пажар сусветнай бойні. Сумленныя людзі розных нацыянальнасцей і перакананняў поўны рашучасці адстаяць справу міру; у іх хоць сілы, каб стрымаць раз'юшаных вар'ятаў, якія пагражаюць чалавецтву атамнай бомбай і іншай зброяй масавага знішчэння. Людзі зямлі не дапусцяць, каб зноў дымілі крэматорыі Майданека і Асвенцыма, каб маленькае дзіця паміралі на грудзях закатаванай маці.

У гэтыя адказныя дні міралюбівыя савецкія народы, які ідзе на чале змагаюцца за мір, узнімае свой многамільённы голас. Савецкія людзі замацоўваюць свае подпісы пад Зваротам Сусветнага Савета Міру аб забароне атамнай зброі і іншых сродкаў масавага знішчэння людзей самаадданай працай, новымі дасягненнямі і поспехамі ў народнай гаспадарцы. Яны ўпэўнены глядзяць у заўтрашні дзень, бо ведаюць, што ён нясе ім новыя перамогі, новыя дасягненні.

Грамадскасць універсітэта разам з усім савецкім народам заяўляе гнёны пратэст супроць атамнай і тэрмаядзернай вайны. Студэнты і вучоныя ў адзін голас заяўляюць: не дапусцім, каб атамная бомба парушыла мірную працу савецкіх людзей, разбурыла нашы аўдыторыі, лабараторыі, у якіх чалавечая думка працуе над тым, каб зямля квітнела з краю ў край, каб ішчасліва і радасна жыў чалавек. Мір народам! Праклён падпальшчыкам новай вайны!

Да гадавін вялікіх пісьменнікаў

Сусветны Совет Міру звярнуўся да ўсіх народаў, да ўсіх пісьменнікаў і вучоных, настаўнікаў і вучняў, да ўсіх культурных і масавых арганізацый з заклікам прыняць удзел у правядзенні гадавін Мантэс'ке, Сервантэса, Андрэсана, Шылера, Міцкевіча, Уітэна.

Рэктарат і партыйная арганізацыя універсітэта распрацавалі рад мерапрыемстваў па правядзенню гэтых культурных гадавін на ўсіх факультэтах і срод насельніцтва.

Бібліятэкай універсітэта і кабінетамі арганізуюцца бібліяграфічныя агляды і кніжныя выстаўкі. Работнікамі кафедраў зарубешнай літаратуры падрыхтаваны публічныя лекцыі для насельніцтва, друкуюцца артыкулы ў рэспубліканскім друку на тэмы вялікіх культурных гадавін. Падрыхтавана да друку работа дацэнта Д. Е. Фактаровіча аб Сервантэсе; ім-жа на навукавай сесіі універсітэта будзе прачытан даклад «З гісторыі рамана «Дон Кіхот».

Бібліятэкай і кабінетамі філагічнага факультэта намячаецца рад мерапрыемстваў да гадавін вялікага песняра адзінства германскай нацыі Ф. Шылера. Студэнты зноў сустраюцца з маладымі выканаўца-

мі роляў драмы Шылера «Каварства і любоў» у Беларускай акадэмічным тэатры імя Я. Купалы.

У Беларусі, на радзіме вялікага польскага паэта Адама Міцкевіча, рыхтуюцца рад мерапрыемстваў да 100-годдзя з дня смерці паэта, якое будзе адзначацца ўсім прагрэсіўным чалавецтвам.

Кафедры гуманітарных навук універсітэта ўжо пачалі падрыхтоўку да гэтай даты. Выпрацавана тэматыка дыпломных і кантрольных работ, прысвечаных розным старонкам спадчыны А. Міцкевіча. Над кіраўніцтвам прафесара І. Н. Лушчыцкага асіпірант т. Кляўчэня пачаў работу над кандыдацкай дысертацыяй аб філасофскіх поглядах А. Міцкевіча. Дацэнт кафедраў зарубешнай літаратуры В. Цімафеева рыхтуе брашуру аб вялікім паэце. Асіпірант кафедраў беларускай літаратуры А. Лойка піша дысертацыю на тэму «А. Міцкевіч і беларуская паэзія».

У СНТ філагічнага факультэта таксама намячаны і распрацоўваюцца тэмы па творчасці А. Міцкевіча. Кафедры і гурток зарубешнай літаратуры абмеркавалі даклад студэнта А. Мальдзіса «Год Міцкевіча ў польскай прэсе» і рэкамендавалі яго на агляд.

За сталінскія КАДРЫ

Орган партбюро, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцова Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 7 (220)

Чацвер

7

красавіка

1955 г.

Цана 20 кап.

Стэнд аб УСГВ

Калектыву кафедраў эканамічнай геаграфіі імкнецца ўсю вучэбную работу наблізіць да патрэб нашай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі. З гэтай мэтай вытворчая практыка студэнтаў праводзіцца ў апошні час у калгасах і саўгасах рэспублікі. Для трэнякурнікаў аддзялення геаграфіі ўведзен спецкурс «Геаграфія сельскай гаспадаркі СССР».

У мінулым семестры па ініцыятыве работнікаў кафедраў арганізавана фотавітрына «Усеагульная сельскагаспадарчая выстаўка».

Днямі на факультэце абсталювана новая фотавітрына на тэму: «Павільён Беларускай ССР на УСГВ». Шматлікія фотаздымкі расказваюць аб развіцці ільнаводства, збожжавой і лясной гаспадаркі нашай рэспублікі. У хуткім часе стэнд будзе напоўнен здымкамі, якія пакажуць дасягненні рэспублікі ў галіне жывёлагадоўлі, сельскагаспадарчай тэхнікі. Намячаецца таксама рад выставак на тэмы: «Шляхі далейшага развіцця жывёлагадоўлі БССР», «Развіццё сельскай гаспадаркі краін народнай дэмакратыі». На такія тэмы будуць дэманстравацца вучэбныя кінофільмы.

Усе гэтыя мерапрыемствы пашыраюць кругагляд студэнтаў, дапамагаюць грунтоўней засвойваць лекцыйны матэрыял, а таксама аказваюць вялікую дапамогу пняікурнікам, многія з якіх працуюць над дыпломнымі

работамі на тэмы сельскай гаспадаркі.

На здымку: фотавітрына «Павільён Беларускай ССР на УСГВ», якая арганізавана ў кабінэце эканамічнай геаграфіі.

Тэкст В. МАЦКЕВІЧА,
Фото Л. БОНДАРА.

Жаданыя госці

Трамвай спыніўся. З вагона сышлі дзяўчаты. Са смехам і жартам яны накіраваліся да інтэрната Аўтапрамбуда.

— А ўсё-такі нека страшнавата. Праўда?—хвалючыся, сказала высокая, з чорнымі валасамі дзяўчына свайёй сяброўцы.—Як яны нас сустраюць? З чаго мы пачнем размову?

— Не хвалюйся, Ніна. Зойдзем на месца, а там пабачым з чаго пачынаць,—упэўнена адказала Рыма Букланава, хоць і яе ўвесь час непакідала гэтая думка.

І вось чатырнаццаць комсамолак І курса біёлага-глебавага факультэта прышлі ў інтэрнат рабочых. Комсамольская арганізацыя даручыла ім пачесную работу—працаваць агітатарамі. Зусім натуральна, што спачатку дзяўчаты хваліліся: многім з іх даводзілася ўпершыню выконваць такое адказнае даручэнне.

Рабочыя Аўтапрамбуда сустрэлі агітатараў ветліва. Пасля знаёмства студэнткі расказалі ім аб міжнарод-

ным становішчы, адказалі на шматлікія пытанні.

З Нінай Сазонавай і Рымай Букланавай мы сустрэліся ў адным з пакояў інтэрната. Яны былі ў акружэнні дзяўчат, якія засыпалі Рыму і Ніну пытаннямі:

— Што адбываецца зараз у Францыі?

— Як жыве моладзь у Кітаі?

І аб міжнародным становішчы, і аб будоўлях на Волзе, і цалінных землях прышлося расказваць студэнткам.

— Гавораць, студэнцкае жыццё вельмі цікавае. Раскажыце нам крыху аб сабе,—папрасіла адна з дзяўчат.

Рыма і Ніна ўспаміналі, як яны вучыліся ў школе, паступілі ва ўніверсітэт, як іх прыняла студэнцкая сям'я. Гаварылі і пра тое, што яны захапляюцца спортам: Рыма—лёгкай атлетыкай, Ніна—баскетболам.

Рабочыя расказалі студэнткам аб сваім жыцці і працоўных поспехах.

Непрыкметна перайшлі да абмеркавання новых кінофільмаў і кніг.

— Нам вельмі спадабалася кінокарціна «Чэмпіён свету»,—сказала адна з работніц.—Простыя вясковы хлопец стаў чэмпіёнам.

І тут загаварылі пра вёску, калгаснае жыццё, паставы партыі і ўрада на пытаннях сельскай гаспадаркі.

...Стрэлкі гадзінніка паказалі адзінаццаць. Праводзячы студэнтка, работніцы прасілі часцей прыязджаць да іх, прывозіць цікавыя кнігі, каб чытаць і абмяркоўваць іх разам.

Зараз часта можна бачыць Рыму і Ніну ў чытальнай зале або бібліятэцы, дзе яны праглядаюць свежыя газеты, часопісы, выбіраюць кнігі. Тут яны рыхтуюцца да чарговай гутаркі. Комсамолкі добра сумленна выконваюць свае даручэнні. Яны частыя і жаданыя госці ў рабочых Аўтапрамбуда.

Л. МАІСЕЕНКА,
студэнтка І курса біёлага-глебавага факультэта.

Александр ХАРКЕВИЧ

МОЁ СЛОВО

Не хочу,
Чтоб ослепло солнце
От столбов
Военного дыма,
Не забуду
Судьбы японцев
Нагасаки
И Хиросима!

Не хочу,
Чтоб старились лица
Без поры
От кровавых бедствий,
Чтоб швыряли
Чёрные птицы

Смертный груз
На головы детству!

Не хочу,
Чтоб глаза любимой
Затуманила
Боль разлуки,
Чтоб однажды
Мой фотоснимок
Чёрной рамкой
Ожг ей руки!

Я хочу
Любить и смеяться.
Я хочу

Учиться спокойно,
Любоваться
Цветом акаций
И совсем
Не думать о войнах.

Не позволим
Греметь мортирам—
Слишком наматны
Эти звуки!
Подписав
Обращенье Мира,
Поджигателям
Свяжем руки!

ХМАРЫ ВАЙНЫ БУДУЦЬ РАЗВЕЯНЫ!

Умацуем Радзіму

Не прайшло яшчэ і дзесяці год з таго часу, як Савецкая Армія разграміла фашысцкіх захопнікаў, яшчэ не ва ўсіх краінах залечаны раны, нанесены спусташальнай вайной, а амерыканскія імперыялісты рыхтуюць ужо трэцюю сусветную бойню. Іны бразгаюць збройю масавага знішчэння людзей, імкнуцца да здзяйснення бязглуздай ідэі сусветнага панавання.

Аднак прайшлі тыя часы, калі капіталісты прымушалі народныя масы праліваць сваю кроў толькі для таго, каб у банкіраў таўсцелі кішэні ад грошай, здабытых цаной чалавечых пакут. Народы свету зацікаўлены ў мірнай працы. Міралюбівыя савецкі народ ідзе на чале народаў усіх краін у барацьбе за захаванне і ўмацаванне міру, за дружбу паміж народамі, за мірнае суіснаванне розных грамадскіх сістэм.

Наш народ гарача падтрымлівае мірную палітыку Комуністычнай партыі і Савецкага ўрада, якія заклікаюць урады другіх краін забараніць ужыванне ўсіх відаў зброі масавага знішчэння, правесці ўсеагульнае скарачэнне ўзбраення як атамнага і тэрмаядзернага, так і звычайнага.

Найвялікшае дасягненне чалавечага розуму—атамная энергія—служыць у нас не для знішчэння людзей, а для мірных, стваральных мэт. Пабудовай першай у свеце

электрастанцыі на атамнай энергіі савецкая навука адкрыла новую эру ў развіцці чалавечага прагрэсу. Вучоныя, студэнты і адміністрацыйна-тэхнічны персанал нашага ўніверсітэта разам з усім савецкім народам гарача адабраюць рашэнне Пленума Савецкага камітэта абароны міру пачаць з першага красавіка правядзенне ў нашай краіне кампаніі па збору подпісаў пад Зваротам Сусветнага Савета Міру супроць падрыхтоўкі атамнай вайны. Нам нянавісна вайна, бо яна нясе з сабой знішчэнне мільёнаў людзей; нам нянавісна вайна, бо гэта сродак нажывы капіталістаў, якія дзеля ўзбагачэння гатовы на любое злачынства.

Свае подпісы пад Зваротам Сусветнага Савета Міру супроць падрыхтоўкі атамнай вайны мы падмацуем далейшым павышэннем якасці нашай работы. Мы аддадзім усе нашы сілы і веды для таго, каб з сцен нашага ўніверсітэта выходзілі высокакваліфікаваныя спецыялісты, выхаваныя ў духу марксісцка-ленінскіх ідэй, патрыёты Радзімы, здольныя паспяхова працягваць развіццё нашай навукі, культуры, здольныя стаць актыўнымі будаўніцамі комуністычнага грамадства.

Гэтым мы ўмацуем абароназдольнасць нашай Радзімы, умацуем справу міру.

Н. Ф. ЕРМОЛЕНКА,
прафесар.

УЦІХАМІРЫЦЬ АТАМШЧЫКАЎ

9 мая 1945 года наш авіяцыйны полк у апошні раз скінуў бомбы на галовы тых гітлераўскіх галава-рэзаў, якія адмовіліся капітуліраваць. Вайна скончылася. Усе мы былі бязмежна рады перамозе над страшэннай навадай, якая прынесла народам усяго свету надзвычай многа гора і пакут. З намі, воінамі, радаваліся ўсе савецкія людзі, усе прагрэсіўнае чалавецтва.

Але гэта не спадабалася англа-амерыканскім імперыялістам, рукі якіх абліты крывёю мільёнаў людзей; гэтыя драпежнікі пачалі рыхтаваць новую бойню, сталі ўзбройваць сваіх заходне-германскіх партнёраў, каб цаной людскіх пакут нажыць новыя мільярды. І над зямлёй зноў навесілі чорныя хмары вайны.

Народы-ж свету супроць вайны, яны жадаюць міру і ўсё цясней згуртоўваюцца для рашучага адпору падконеам чорных сіл рэакцыі і цемры.

Савецкія людзі разам з усімі народамі Еўропы поўны рашучасці перашкодзіць адраджэнню нямецкага вермахта, дабіцца мірнага ўз'яднання Германіі і забяспечыць трывалую калектыўную бяспеку ў Еўропе.

Увесь наш народ з вялікім задавальненнем сустраў рашэнне Пленума Савецкага Камітэта абароны міру аб правядзенні з першага красавіка ў нашай краіне кампаніі па збору подпісаў пад Зваротам Сусветнага Савета Міру супроць падрыхтоўкі атамнай вайны.

З такой-жа радасцю сустралі рашэнне Пленума студэнты і прафесарска-выкладчыцкі састаў філалагічнага факультэта. Усе яны, як адзін, з вялікім аднадушшам наставілі свае подпісы супроць вайны і яшчэ з большай упартасцю будуць працаваць на карысць нашай любімай Радзімы.

Г. БУЛАЦКІ,
кандыдат гістарычных навук.

Наб квітнелі сады

Я памятаю сваё дзяцінства. Светлыя, шчаслівыя, радасныя дні! І раптам—вайна. Эвакуацыя. Бацька застаўся ў тылу ворага, каб помсціць фашыстам, якія парушылі нашу жыццё. Да нас прыходзілі яго рэдкія пісьмы. І раптоўна цяжка вестка: у баях з ворагам загінуў бацька. Цяжка і горка было тады не толькі нам: у многіх сем'ях аплакалі загінуўшага або скалечанага сына, бацьку, брата.

Не злічыць усіх ахвяр мінулай вайны. Колькі пакут прынесла яна нашаму народу! Нам добра памятацца яе жахі. Пагэтану мы супроць вай-

ны. І ўсе сумленныя людзі, якія жадаюць мірна жыцця і працаваць, якія жадаюць, каб сады квітнелі кожную весну, і кожным ранкам дзеці прачыналіся са шчаслівай усмешкай, ідуць разам з намі, змагаюцца за мір ва ўсім свеце. Яны рашуча ставяць свае подпісы пад Зваротам Сусветнага Савета Міру. І чым больш будзгэтых подпісаў, тым менш надзей у падпальшчыкаў новай вайны на здзяйсненне іх злачыннай задумы.

М. ЗАСЛОНАВА,
студэнтка III курса
адр. журналістыкі.

ЗАБАРАЊІЦЬ АТАМНУЮ ЗБРОЮ!

Сучасная фізіка праклала шлях да авалодвання каласальнымі запасамі энергіі, якія захаваны ў нетрах атама. Адкрыццё магчымасці практычнага выкарыстання гэтых запасаў для патрэб чалавецтва стварае вялікія перспектывы. Выкарыстанне ядзернай энергіі ў мірных мэтах стане магутным рычагом ў справе нябачнага раней тэхнічнага прагрэсу. Вырашэнню гэтай высокароднай задачы і прысвечаны зараз намаганні савецкіх і многіх прагрэсіўных замежных вучоных.

Аднак імперыялістычныя агрэсары, жадаючы адцягнуць час сваёй немінучай гібелі, пагражаюць чалавецтву атамнай бомбай. Яны імкнуцца выкарыстаць унутрыядзерную

энергію ў якасці зброі масавага знішчэння людзей.

Савецкі народ і мільёны простых людзей свету разумеюць, якімі незлічонымі бедствамі пагражае чалавецтву прымяненне атамнай і тэрмаядзернай зброі. Савецкія людзі добра ведаюць тыя пакуты, якія прыносяць вайна. Пагэтану разам з усімі прагрэсіўнымі сіламі свету савецкі народ рашуча ўзняе свой голас пратэсту супроць ашалелых планаў падпальшчыкаў новай вайны. Мы ў адзін голас заяўляем: Забараніць атамную зброю! Мір народам!

Л. ТАМІЛЬЧЫК,
аспірант.

ЗА СВЕТЛУЮ БУДУЧЫНЮ

У той час, як імперыялістычныя драпежнікі ЗША і заходнеўрапейскіх краін ствараюць агрэсіўныя блокі і групоўкі, будуць шматлікія базы вакол міралюбівых дзяржаў, на ўсёй нашай краіне ідзе мірная стваральная праца.

Як удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, я прайшоў з войскамі Савецкай Арміі ад Мінска да Масквы і затым ад Сталінграда да Берліна.

Мне добра знаёмы ўсе жахі вайны, якую прынеслі на родную зямлю фашысцкія драпежнікі. Атамная і вадародная зброя ў многа разоў павялічаць пакуты народаў. Таму я разам з усімі прыхільнікамі міру паставіў свой подпіс у абарону міру.

Я. БІБІКАУ,
студэнт II курса гістарычнага
факультэта.

Мір і шчасце народам!

Мне добра памятацца жахі вайны, тыя пакуты, якія прынесла майму народу вайна, развязаная фашыстамі. Колькі слёз і гора было на маёй Радзіме ў чорныя дні гітлераўскай навалы! Прыгожыя гарады ператварыліся ў разваліны, вёскі—ў паялішчы, урадлівыя нівы—ў пустыні.

Зараз польскі народ залечвае раны мінулай вайны, будзе новае жыццё.

Ён бачыць свой заўтрашні дзень светлым і радасным. Таму ён рашуча ўзняе голас супроць падпальшчыкаў новай вайны. Палякі ў адзін голас заяўляюць: Не дапусцім вайны! Мір і шчасце для ўсіх народаў!

Б. ЧЭЧУГА,
студэнт IV курса
біёлага-глебавага факультэта.

У ПЕРШЫХ РАДАХ БАРАЦЬБЫТОЎ ЗА МІР

Усё міралюбівае чалавецтва пільна сочыць за агрэсіўнымі дзеяннямі заходніх дзяржаў, якія замахваюцца на мір і шчасце людзей, імкнуцца ўзброіць Заходнюю Германію, узнавучыць германскі мілітарызм і ўключыць яго ў агрэсіўную групоўку ў якасці галоўнай ударнай сілы.

Гісторыя сучасных міжнародных адносін не ведае больш крывадушнай і больш пагібельнай палітыкі, якую праводзіць ЗША і ідучыя за імі дзяржавы, палітыкі, якая заснавана на злосці і непрыязнасці да СССР і краін народнай дэмакратыі. З першых дзён пасля заканчэння другой сусветнай вайны заходнія дзяржавы на чале з ЗША пачалі парушаць свае міжнародныя абавязацельствы, садзейнічаць адраджэнню германскай агрэсіі і фашызма. Спачатку яны будавалі сваю палітыку на атамным шантажы і запалохванні. Калі-ж гэтая палітыка пацярпела поўны крах у сувязі з тым, што ЗША згубілі манополію на атамную зброю, падпальшчыкі новай сусветнай вайны пачалі крычаць аб больш моцнай знішчальнай зброі—вадароднай бомбе. Але і ў гэтым імперыялісты пралічыліся.

Нерасцерагальна прагучэлі словы В. М. Молатава аб тым, што савецкія людзі ў кароткі тэрмін дабіліся такіх поспехаў у вытворчасці вадароднай зброі, што ў становішчы адсталых

К. І. ЛУКАШОУ,
прафесар, рэктар ўніверсітэта.

застаўся не Савецкі Саюз, а Злучаныя Штаты Амерыкі. Стаўшы на шлях «з пазіцыі сілы», амерыканскія імперыялісты ствараюць вакол Савецкага Саюза, Кітая і іншых краін лагеру міру, сацыялізма і дэмакратыі шматлікія ваенныя базы і розныя агрэсіўныя блокі і саюзы. Нікога не могуць ашукаць сцвярджэнні агрэсараў аб тым, што гэтыя базы і блокі ствараюцца для абарончых мэт. Будучы размяшчанымі на адлегласці многіх тысяч кілометраў ад ЗША, гэтыя базы закліканы служыць іменна агрэсіўным мэтам, з'яўляюцца зыходнымі плацдармамі для нападу.

Зараз, калі Савецкі Саюз і краіны народнай дэмакратыі ўяўляюць сабой магутную эканамічную, палітычную і ваенную сілу, калі лагер сацыялізма і дэмакратыі ахоплівае большую частку свету і больш адной трэці ўсяго насельніцтва зямлі, думка аб акружэнні Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі па меншай меры з'яўляецца бязглуздай і неразумнай. Сёння Еўропа і Азія зусім не тыя, якімі яны былі ўчора. Толькі людзі, якія страцілі розум, могуць ігнараваць гэты важнейшы

фактар. Толькі імперыялісты, у якіх закружылася галава ад уласных усхваленняў амерыканскай магутнасці, могуць праходзіць міма той яскравай ісціны, што суадносіны сіл двух грамадскіх сістэм карэнным чынам змяніліся ў карысць сацыялізма.

У апошні час ворагі міру і дэмакратыі імкнуцца аднавіць вермахт і ўзброіць яго атамнай і вадароднай збройю. На задуме ініцыятараў гэтых пагадненняў Заходняя Германія павінна стаць ударнай калонай у барацьбе супроць СССР і краін народнай дэмакратыі. У сувязі з гэтым і знаходзіцца рашэнне краін Атлантычнага блоку аб падрыхтоўцы атамнай вайны, якое прынята на пасяджэнні Атлантычнага савета ў снежні мінулага года. Чынячы грубы гвалт над волі еўрапейскіх народаў, рэакцыйныя палітыкі любой цаной імкнуцца пракласці шырокую дарогу заходняеўрапейскім рэваншызму. Амерыкана-англійскія гандляры чалавечай крывёю бясспрэчэнтнымі заявамі імкнуцца апраўдаць прымяненне ў вайне атамнай і вадароднай зброі. Увесь свет з абурэннем асуджае гэтыя супроцьчалавечыя, канібальскія дзеянні дзеячоў заходніх дзяржаў, якія шалёна рыхтуюць новую сусветную вайну. У гэтай складанай абстаноўцы ўсё чалавецтва звяртае свае погляды і надзеі на Савецкі Саюз,

які дабіваецца забяспечэння міру ва ўсім свеце, імкнецца да таго, каб Германія ўяўляла сабой адзіную дэмакратычную міралюбіваю дзяржаву, якая-б ніколі не магла стаць ачагом новай агрэсіі ў Еўропе.

У той час, як заходнія дзяржавы праводзяць курс на адраджэнне сіл германскага мілітарызма і рэваншызма, Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 25 студзеня 1955 года аб'яўлена аб спыненні стану вайны паміж Савецкім Саюзам і Германіяй і аб наладжванні паміж імі мірных адносін. Гэтае рашэнне набывае асаблівую важнасць у святле сучаснай міжнароднай абстаноўкі. Савецкі ўрад імкнецца аказаць германскай нацыі самую сур'ёзную падтрымку ў яе барацьбе за дзяржаўную незалежнасць, за аднаўленне нармальных адносін з усімі дзяржавамі. Цвёрдая ўпэўненасць савецкіх людзей ў магчымасці ўрэгулявання разнагалоссяў мірным шляхам гучыць ва ўсіх выступленнях савецкіх дзяржаўных дзеячоў, вучоных, прадаўнікоў культуры.

Знешняя палітыка Савецкага Саюза, якая грунтуецца на ленінскім прыпынцы мірнага суіснавання розных грамадскіх сістэм, карыстаецца гарачай падтрымкай не толькі ўсяго савецкага народа, але і міралюбівых людзей усіх краін свету. У барацьбе за мір асаблівае значэнне мае заява Вярхоўнага Савета СССР аб адказнасці парламентаў за захаванне міру.

Як прадаўнік шырокіх колаў навуковай грамадскасці, я заклікаю ўсіх вучоных свету рашуча змагацца за ўмацаванне міру і дружалюбных адносін паміж усімі краінамі, выкрываць небяспечную палітыку ўзнаўлення германскага мілітарызма, дабівацца забароны вытворчасці атамнай зброі, знішчэння ва ўсіх краінах яе запасаў, весці барацьбу супроць гонкі ўзбраенняў, за ўсеагульнае скарачэнне ўзбраенняў: ганьбіць тых, хто выступае за прымяненне атамнай і вадароднай зброі; накіроўваць свае даследаванні на выкарыстанне атамнай энергіі—гэтай найвялікшай завабывае чалавечага розуму—на карысць людзей, а не для іх знішчэння. Трэба аб'ядноўвацца з абаронцамі міру, з усімі міралюбівымі народамі, каб агульнымі намаганнямі сарваць злачынныя планы імперыялістаў, забяспечыць мір паміж народамі і абараніць чалавецтва ад тых пакут, якія прыносяць вайна.

Што датычыцца савецкіх вучоных, то яны і ў далейшым яшчэ з большай энергіяй і энтузіязмам будуць змагацца за мір, умацоўваць магутнасць сваёй вялікай Радзімы, павялічваюць свае працоўныя поспехі ў прамысловасці, сельскай гаспадарцы, ва ўсіх галінах мірнага будаўніцтва і культуры. Сілы міру мацней за сілы агрэсіі і вайны. Яны дадуць сакрушальны адпор сілам, якія імкнуцца развязаць атамную вайну, і атрымаюць перамогу.

Своечасова падрыхтаваць дипломныя работы!

У красавіку заканчваецца афармленне і прадастаўленне дипломных работ 385 выпускнікамі стацыянара і 173 завочнікамі. У адрозненне ад мінулых год дыпломнікі абараняюць свае работы на кафедрах. Гэта павышае адказнасць як саміх студэнтаў, так і іх кіраўнікоў, рэцензентаў. Неабходна паскорыць азнаёмленне выпускнікоў з

«Палажэннем аб дипломных работах», з крытэрыямі іх ацэнак. Асабліва важна дабіцца своечасовай абароны дипломных работ—першай ступені дзяржаўных экзаменаў.

Сёння мы змяшчаем матэрыялы аб лепшых дыпломніках хімічнага і гістарычнага факультэтаў.

У ПАРТАЯ ПРАЦА

Ішло чарговае пасяджэнне гуртка гісторыі Беларускай ССР. Пасля абмеркавання даклада Лаўрэнцій Сямёнавіч Абецэдарскі прапанаваў студэнтам тэму новай работы: «Удзел беларускага народа ў разгроме шведскіх акупантаў у час Паўночнай вайны».

— Тэма нялёгкая,—папярэдзіў ён,—але не палохайцеся, дапаможам.

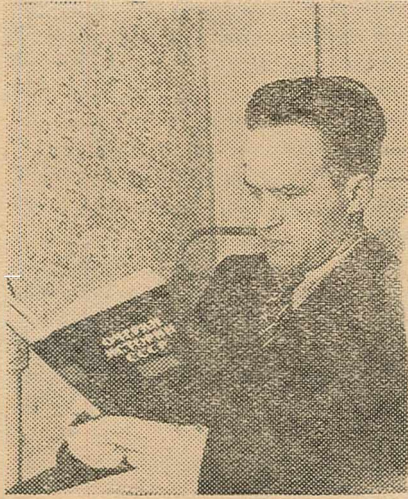
Члены гуртка сядзелі ў нерашучасці.

— А галоўнае,—працягваў Лаўрэнцій Сямёнавіч,—ахвота і настойлівасць...

— Я буду працаваць над тэмай,—падняўся другаякурнік А. Ігнаценка.

...Пацуклі дні напружанай працы. Галоўнай мэтай Аляксандра было вучыцца толькі на «выдатна». Таму большасць часу ён адводзіў для падрыхтоўкі да лекцый, семінараў, практычных заняткаў, чытаў навінікі літаратуры. Здавалася, для працы над дакладам і часу няма. Але Аляксандр заўсёды знаходзіў некалькі свабодных гадзін, у якіх цалкам аддаваўся любімай тэме.

Амаль кожны дзень можна было бачыць яго ў чытальнай зале бібліятэкі імя В. І. Леніна. Там Аляксандр старанна адшукваў і вывучаў неабходны матэрыял, які прыходзілася збіраць з розных крыніц літаральна невялікімі абзацамі і радкамі. У пер-

шы год сваёй працы Аляксандр вывучыў усю літаратуру, якую можна было знайсці ў мінскіх бібліятэках.

Але гэтага было недастаткова. З дапамога супрацоўнікаў бібліятэкі імя В. І. Леніна настойлівы студэнт, ужо трэцякурнік, выпісваў патрэбную літаратуру з бібліятэк Масквы, Кіева і іншых гарадоў нашай краіны. Часта звяртаўся юнак за дапамогай да Лаўрэнція Сямёнавіча, які доўга гутарыў з ім, даваў парады. І зноў Аляксандр працаваў ўпарта і настойліва. Толькі на чвартым курсе матэрыял быў сабраны, як след вывучаны. Цяпер Аляк-

сандр прыступіў да напісання работы.

Спачатку на пасяджэнні гуртка, а потым на студэнцкай навуковай канферэнцыі А. Ігнаценка чытаў сваю першую самастойную работу. Нягледзячы на некаторыя ўдупленні, работа была добра ацэнена.

— Яе і зараз можна залічыць за дыпломнае даследаванне,—тады-ж сказаў Ігнаценку Лаўрэнцій Сямёнавіч,—але на працягу яшчэ, улічыце ўсе заўвагі.

Зноў узяўся юнак за работу. Удумліва і настойліва выяўляў ён слабыя бакі сваёй працы, дапаўняў яе новым, больш абгрунтаваным матэрыялам.

Так выбраная некалі Аляксандрам тэма навуковага даклада паступова перарасла ў дыпломную работу. Ужо ў першым семестры гэтага навучальнага года пяцікурнік Аляксандр Ігнаценка прынёс дыпломную работу свайму кіраўніку Л. С. Абецэдарскаму. Прачытаўшы яе, Лаўрэнцій Сямёнавіч з задавальненнем заўважыў свайму выхаванцу:

— Ваша работа дастаткова поўна і яскрава адлюстроўвае сумесную барацьбу беларускага і рускага народаў і іх цесныя брацкія сувязі. Больш таго, яна мае значную навуковую каштоўнасць і можа быць надрукавана асобным выданнем.

В. ДРУЖБАКОУ.

Даследаванні будучых хімікаў

Ва ўсіх лабараторыях хімічнага факультэта зараз ідзе сур'ёзная, напружаная праца. На падставе праводзімых тут вопытаў выпускнікі пішуць дыпломныя даследаванні, частка якіх мае не толькі тэарэтычную цікавасць, але і практычнае значэнне.

Так, пад кіраўніцтвам прафесара М. М. Паўлючэнікі дыпломнік А. Гарнак даследуе акісленне целюлозаў двуюкіся азота. Ім выяўлена, што ў выніку гэтага працэсу атрымліваюцца прадукты, якія валодаюць кроваспыняючымі якасцямі. Гэтая работа мае нямалае значэнне для медыцыны. Даследаванні, праведзеныя групай студэнтаў на кафедры фізічнай хіміі, паказалі, што пры насычанасці паверхняў сталёвых і чыгунных вырабаў азотам і серай павышаецца іх устойлівасць да зношвання. Гэта мае значэнне пры апрацоўцы шаруючыхся паверхняў і зноў-дэ прымяненне ў машынабудаванні.

Цікавыя пытанні распрацоўваюць дыпломнікі Е. Квач, В. Калер, А. Беруліна, К. Дубовік, Г. Еліна, Л. Власцёнак і многія другія. Напрыклад, выпускнік В. Калер праводзіць даследаванне каталітычнай актыўнасці мясцовых беларускіх глін. Аказалася, што некаторыя з іх з'яўляюцца

добрамі сарбентамі і могуць замяняць пры каталізе прывозныя каўказкія гліны. Каштоўнасць для прамысловасці мае праца, якая выконваецца на кафедры каталіза дыпломнікам В. Мардыкіным (кіраўнік дацэнт А. І. Чыркі). В. Мардыкін вывучае клісціку аўтакіслення расцэна і пярвічныя прадукты аўтакіслення. Дыпломнік устанавіў, што з адыходаў нафтавага газу можна атрымліваць такія каштоўныя прадукты, як ацытон і фенол. Гэта дае танны спосаб атрымання растваральнікаў і пластымас.

Не менш практычная і каштоўная работа студэнта В. Цікавага (кіраўнік дацэнт Г. Л. Старобінец). Ён вывучае ўласцівасці вулканізатараў натуральнага і сінтэтычнага каўчука, здольнасць гэтых вулканізатараў паглынаць індывідуальныя і змешаныя рэчывы. У час даследаў выявілася, што гума можа служыць сродкам раздзялення рэчываў сумесі.

Большасць студэнтаў заканчвае напісанне дыпломных работ. Але, на жаль, можна сустрэць і такіх студэнтаў, якія несур'ёзна адносяцца да работы, гэта: О. Пуплікава, І. Прастак, Ю. Коснікаў і другія. Пяцікурсніца О. Пуплікава не даражыць сваім

рабочым часам, часта спазняецца ў лабараторыю.

На рабоце дыпломнікаў адмоўна адбіваецца недахоп у лабараторыях (асабліва ў лабараторыі фізічнай хіміі) неабходных прадметаў і рэчываў. Як ужо нярэдка пісалася ў насценнай газеце хіміфака, у лабараторыях эксплуатаюцца няспраўныя выцяжныя шафы. Акрамя гэтага, для правядзення вопытаў студэнтам нехапае хромавай сумесі, соды, награвальных прыбораў, лабараторнай пасуды (бюксаў, канічаскіх колбаў, цыліндраў), рушнікоў для працірання пасуды і г. д. Студэнты А. Гарнак, Е. Квач і другія неаднаразова заяўлялі аб адсутнасці пасуды, хромавай сумесі, аб неабходнасці рамонту выцяжных шафаў. Але ўсе гэтыя заявы не ўлічваюцца вучэбнай часткай універсітэта. Неяк пасля працяглых патрабаванняў адна выцяжная шафа была адрамантавана, але ў хуткім часе яна зноў сапсавалася, і зараз, бачна, прыдзецца зноў доўга пакутваць з дрэннай «цягай».

Вучэбная частка універсітэта і дэканат хімічнага факультэта павінны неадкладна ліквідаваць усе гэтыя недахопы і забяспечыць дыпломнікам нармальныя ўмовы для працы.

Г. ВАСКАБОЙНІКАВА.

НА СЕМІНАРАХ, КАЛЁКВІУМАХ, У ГУРТКАХ

Студэнты нашага курса з першых дзён новага семестра настойліва вывучаюць замежныя мовы. Цікава праходзяць заняткі па французскай мове ў групе, якую вядзе т. Бачыла. Тут студэнты не толькі чытаюць і пераводзяць тэксты, але і наладжваюць гутаркі аб прачытаным.

Першакурнік В. Міхалковіч толькі першы год вывучае французскую мову, але ён не адстае ад таварышаў, якія вывучалі гэтую мову ў сярэдняй школе. Добрая поспехі па англійскай мове ў студэнтах Э. Брылёвай і Н. Кошкінай, па нямецкай мове—у А. Радзюкай і другіх.

Унеаўдэторнае чытанне ўсе студэнты здаюць у тэрмін. Гэта ім гарантуе паспяховую здачу экзаменаў па замежных мовах.

Т. БАНКЕЦІК,
студэнтка I курса біялагічна-
глебавага факультэта.

Ва ўсіх групах I курса біялагічна-глебавага факультэта прайшлі калёквіумы па заалогіі беспазванковых.

На калёквіумах прысутнічалі дэкан факультэта П. Г. Пятровіч і прафесар Г. Г. Вінберг.

Адказы студэнтаў паказалі, наколькі сур'ёзна яны вывучаюць прадмет. Асабліва добра адказвалі

студэнты Т. Лебедзева, Н. Карэтніцава, Т. Цюлькіна, Л. Выхоўская, А. Нікалаевіч і многія другія.

Слабымі былі адказы С. Матусевіч, А. Бокуць. У цэлым-жа калёквіум паказаў добрую падрыхтоўку па заалогіі беспазванковых. Можна спадзявацца, што экзамен па гэтым прадмету будзе здадзены паспяхова.

М. ЛЮДМІЛАВА.

Яшчэ ў пачатку навучальнага года студэнты I курса філагічнага факультэта выбралі тэмы курсавых работ. Зараз набліжаецца тэрмін здачы гэтых работ. Студэнты добрасумленна адносяцца да работы, часта кансультуюцца ў сваіх выкладчыкаў. Так, на аддзяленні рускай мовы і літаратуры студэнты нягэдка звяртаюцца з цікавымі іх пытаннямі да т. Т. Л. Мартынюк, якая кіруе напісаннем курсавых работ. Сур'ёзна

працуюць над сваімі тэмамі В. Сідаровіч, Н. Дзем'яновіч і іншыя.

З асаблівай цікавасцю распрацоўвае студэнтка С. Арцых тэму «Вытворчая лексіка ў раманах Ажаева «Далёка ад Масквы». Гэтая кніга—адна з любімых кніг дзяўчыны.

Н. ГНЕЗДЗІНА,
Э. НАТОВІЧ,
студэнткі I курса аддзялення
журналістыкі.

Гурток па грамадзянскаму праву арганізаван на юрыдычным факультэце не так даўно. Але, нягледзячы на гэта, заняткі ў ім праходзяць рэгулярна і цікава.

Нядаўна адбылося чарговае пасяджэнне гуртка. Доклад на тэму «Адказнасць чыгуны за страту і пашкоджанне грузаў» прачытала член гуртка студэнтка Чурсіна. Яна падкрэсліла важнейшыя правілы перавозкі грузаў чыгуначным транспар-

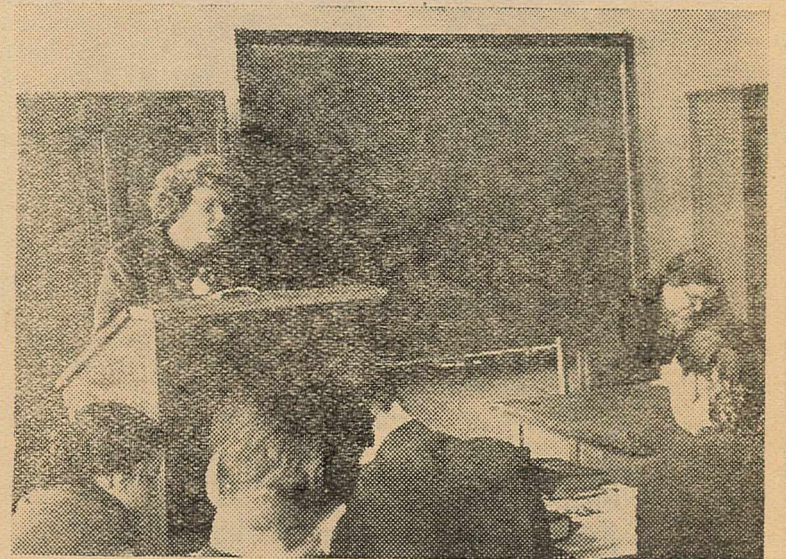
там і выпадкі парушэння іх. Абмеркаванне даклада прайшло ажыўлена. Студэнты Л. Марозава і Л. Міхайлава адзначылі станоўчыя і адмоўныя бакі даклада.

На пасяджэнні гуртка 25 сакавіка з дакладамі на тэмы «Аб межах ажыццяўлення суб'ектыўных праў» і «Адказнасць за выпуск недобра-якасных прадуктаў» паспяхова выступілі студэнты Сяргеў і Капініцава.

У дзевятай групе II курса юрыдычнага факультэта амаль усе студэнты добрасумленна рыхтуюцца да семінарскіх заняткаў. Іны прапрацоўваюць рэкамендаваную літаратуру, акуртна кан-

спектуюць першакрыніцы. Гэта з'яўляецца гарантыяй таго, што ў летнюю экзаменацыйную сесію экзамен па асновах марксізма-ленінізма яны здадуць паспяхова.

Я. РАПАЦЭВІЧ.

Цікава праходзяць на III курсе аддзялення рускай мовы і літаратуры заняткі спецсесіінара па творчасці А. П. Чэхава (кіраўнік З. С. Мелкіх).

На здымку: Студэнтка Н. Валькоўская чытае даклад на тэму «Рэказ невядомага чалавека».

Фото Л. БОНДАРА.

АБ ШЭФСКАЙ РАБОЦЕ

Універсітэту даручана шэфства над школамі №№ 9 і 12 і над 8-ым дзіцячым домам. Тут комсамольцы універсітэта маглі-б зрабіць нямала. Дапамога патрабуецца ў самай важнай справе—у справе політэхнізацыі школы. Політэхнічнае навучанне—гэта, перш за ўсё, усебаковае развіццё вучняў, наладжванне сувязі паміж вучэбнымі прадметамі і працоўнымі працэсамі розных галін вытворчасці. Тут важна не толькі навучыць школьніка, але і прывучыць яго да самастойнай працы.

Чым-жа мы можам дапамагчы школе? Перш за ўсё, арганізацыяй гурткоў юнатаў, радыёаматараў, электратэхнікаў, а таксама юных геолагаў, географіў, хімікаў, гурткоў мастацкага вышывання, фотатуркоў і іншых.

Для работы ў школе факультэцкія комсамольскія бюро павінны вылучаць студэнтаў, якія не толькі ведаюць сваю справу, але і любяць яе. Гэта патрабуе сапраўды творчага падыходу, любові і сур'ёзнасці. Усямерную дапамогу гурткам павінны аказваць і Саветы СНТ факультэтаў. Для таго, каб найбольш зацікавіць вучняў прадметам, трэба не толькі праводзіць вечары займальнай фізікі, матэматыкі, хіміі, але і арганізоўваць паходы ў музеі, запрашаць школьнікаў ва універсітэцкія лабараторыі.

Захапляючай і цікавай трэба зрабіць работу ў піонерскім атрадзе. Выпусціць насценгазету, дапамагчы ў арганізацыі самадзейнасці, правесці гутарку аб паспяховасці і дысцыпліне, зацікавіць сваіх маленькіх слухачоў гісторыяй роднай краіны, будучым Мінска, пайсці на экскурсію па гораду, на прадпрыемства ці завод, проста і зразумела раскажаць аб паходжанні сусвету—вось яшчэ далёка не поўны пералік тых карысных спраў, якімі можна запоўніць вольны час школьнікаў.

Зроблена-ж дагэтуль нашымі комсамольцамі надзвычай мала, бо шэфскія мерапрыемствы ў нас ператварыліся ў поўную фармальнасць.

У пачатку гэтага навучальнага года Мінскі гарком комсамола даручыў комсамольцам універсітэта вялікую і адказную справу—шэфства на аўтазаводзе. Усю шэфскую работу на гэтым прадпрыемстве павінны былі весці хімічны і геолага-геаграфічны факультэты. Быў складзены змястоўны і багаты план, у якім прадугледжваліся і семінары для агітатараў, і цікавыя лекцыі для рабочых завода. Быў нават запланаваны канцэрт мастацкай самадзейнасці. Але яго, як і многіх іншых мерапрыемстваў, аўтазаводцы не дакачаліся і па сённяшні дзень.

У гэтым вінаваты, апрача членаў камітэта комсамола і прафкома, адказныя за шэфскі сектар і культурна-масавыя кіраўнікі, якія лічаць такія канцэрты непатрэбнай справай.

Факультэцкія комсамольскія бюро не цікавяцца гэтай работай штодзённа, і часта якасць і сістэматычнасць правядзення мерапрыемстваў ускладаецца толькі на сумленне комсамольца, якому даручан той або іншы ўчастак работы. Добра, калі студэнт адносіцца да гэтага даручэння сур'ёзна, як гэта робяць Ганчарэнка, Карнава і другія. Адсутнасць-жа кантролю з боку комсамольскага бюро прыводзіць да таго, што такія студэнты, як Казакова, Цярэшка, Будай, Сіліч, Дубініна (геолага-геаграфічны факультэт) больш поўгода лічацца агітатарамі, але на прадпрыемствах не былі ні разу.

Такое становішча далей не можа быць цярпіма. Камітэт комсамола і прафком універсітэта павінны неадкладна заняцца пытаннямі шэфскай работы.

Г. ДЗЕМЯНЦЭВІЧ,
Г. КУЛІК.

ПАРУШАЮЦЬ ДЫСЦЫПЛІНУ

Студэнты аддзялення геалогіі з года ў год паказваюць слабыя веды па замежных мовах. Адной з прычын гэтага з'яўляецца дрэнная дысцыпліна на занятках. Возьмем для прыкладу англійскую групу II курса (выкладчык Д. С. Фідэльман). У мінулым семестры тут было многа парушэнняў дысцыпліны, неаднаразова зрываўся заняткі. Заўвагі выкладчыка ігнараваліся, студэнты нярэдка ўступалі ў спрэчкі з выкладчыкам. Справа даходзіла да выклікаў дэкана ў групу. Такое становішча не змянілася і зараз.

Дрэннымі паводзінамі вылучаюцца М. Зуева, Л. Зутурэнская, Н. Жуліна, Э. Якаўлева, С. Пушкіна. Яны на лекцыях займаюцца лабачнымі справамі, гучна перагаварваюцца. Каб растлумачыць новы матэрыял, выкладчыца павінна перакрываць іх. Да гэтага часу ў групе ніхто яшчэ не здаў ніводнага знака па ўнеаўдыторнаму чытання, хоць выкладчыца неаднаразова назначала дзень здачы.

Не лепш абстаецца справа і ў групе выкладчыка С. Л. Дорскага. Дысцыпліна тут у параўнанні з мінулым годам некалькі налішчылася. Але ў ведах яшчэ не адчуваецца пэўных зрухаў. Да здачы ўнеаўдыторнага чытання і тут многія студэнты яшчэ не прыступілі. Да іх ліку адносяцца Д. Гарбар, Ю. Тагуноў, В. Кіслік, В. Мідзведзеў і другія.

Н. ЗЕНЧАНКА.

ЛІТАРАТУРНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ

У клубе інстытута Народнай гаспадаркі імя В. В. Куйбышава адбылася літаратурная канферэнцыя студэнтаў універсітэта на тэму: «Маральнае аблічча савецкага маладога чалавека».

Канферэнцыю адкрыў сакратар РК ЛКСМБ т. Лунін. З уступным словам выступіла кандыдат філалагічных навук З. С. Мелкіх. Яна адзначыла, якім павінен быць малады савецкі чалавек у сваім штодзённым жыцці, у адносінах да калектыву, да грамадства.

Студэнтка II курса аддзялення журналістыкі Л. Краснѣўская расказала аб сумленных адносінах моладзі да працы. Яна прывяла рад цікавых прыкладаў з кніг «Далёка ад Масквы» Ажаева і «Мужнасць» Кетлінскай.

Цікавым і змястоўным было выступленне студэнткі нашага універсітэта Н. Злобінай, якая гаварыла аб мужнасці і моцнай дружбе маладагвардзейцаў, аб іх гарачай любові да Радзімы і някучай нянавісці да ворагаў.

Аб культуры паводзін савецкага маладога чалавека расказаў студэнт медыцынскага інстытута Арцішэўскі.

С. ЛЕОНАВА.

ВЕЧАР АДПАЧЫНКУ

Днямі ў студэнтаў хімічнага факультэта адбыўся вечар адпачынку. З дакладам «Сусветная прагрэсіўная літаратура і Другі з'езд савецкіх пісьмennisкаў» выступіў дацэнт Д. Е. Фактаровіч.

Дакладчык расказаў аб папулярнасці савецкай літаратуры за мяжой, заставіўся на выступленнях А. Фадзеева, Н. Ціханова і некаторых замежных пісьмennisкаў на з'ездзе. Дакладчык падкрэсліў, што Другі з'езд савецкіх пісьмennisкаў з'яўляецца значным момантам у гісторыі не толькі нашай, але і сусветнай прагрэсіўнай літаратуры.

Выхаваўчая работа выкладчыкаў

На хімічным факультэце не ва ўсіх групах выхаваўчая работа пастаўлена аднолькава. Лепш за ўсё абстаецца справа на I курсе, дзе выхаваўчую работу праводзяць тт. Баркан і Улазава. У першыя месяцы гэтага навучальнага года тут толькі складаліся калектывы. Натуральна, што роля выкладчыка, яго дзейнасць па згуртаванні дружнага калектыву была асабліва вялікай. Гэта добра разумелі выкладчыкі, замацаваныя за курсам.

Уся выхаваўчая работа А. С. Баркана цесна звязана з жыццём групы, з запытанымі студэнтаў. Ён заўсёды прысутнічае на комсамольскіх сходах, удзельнічае ў абмеркаванні пытанняў, дае многа карысных парад. Нядаўна на прапагове Абрама Самуілавіча група намеціла арганізаваць культнаход на перасоўную мастацкую выстаўку, якая адкрылася ў карціннай галерэі.

Сваю выхаваўчую дзейнасць тав. Баркан не адрывае ад вучэбнай. Хоць ён і не чытае лекцыі на I курсе, але з'яўляецца тут кіраўніком навуковага гуртка, аказвае студэнтам вялікую дапамогу ў навуковай рабоце.

Зараз т. Баркан рыхтуе канферэнцыю на тэму «Будова рэчыва», на якой будзе разглядацца развіццё вучэння аб атаме ад старажытэйшых часоў да нашых дзён. Студэнтам, якія прымуць удзел у гэтай канферэнцыі, Абрам Самуілавіч дапамагае падбраць патрэбную

літаратуру, раіць, як лепш пабудаваць даклады.

Так абстаецца справа ў першай групе I курса хімічнага факультэта і ў некаторых іншых групах. Але, на вялікі жаль, не ўсюды на факультэце добра наладжана выхаваўчая работа. Дрэнна працуюць са студэнтамі II курса выкладчыкі тт. Скараход і Конюшка. У другакурснікаў яшчэ да гэтага часу не наладжана рэгулярнае правядзенне палітінфармацый, не кажучы ўжо аб такіх формах выхаваўчай работы, як гутаркі, сумесныя культнаходы, абмеркаванне прачытаных кніг. Выкладчыкі не маюць цеснага кантакту з комсамольскім актывам курса, не цікавяцца становішчам спраў у групе, не ведаюць запатрабаванняў студэнтаў. У гэтым ёсць доля віны і комсамольцаў II курса, якія ніколі самі не раіцца з выкладчыкамі, замацаванымі за іх курсам, не запрашаюць іх на свае сходы, не дзеліцца з імі сваімі планами.

Часта яшчэ няправільна адносяцца да сваіх кіраўнікоў і астатнія групы факультэта, не імкнучыся да цеснага супрацоўніцтва з імі. А гэта адмоўна адбіваецца на ўсёй выхаваўчай рабоце выкладчыка. Толькі сумеснымі намаганнямі толькі дапамагаючы адзін другога, комсамольскія арганізацыі і кіраўнікі груп здолеець паспяхова выраныць агульнае пытанне выхавання студэнтаў.

Ю. БЕХЦЕРАУ.

„Вечны студэнт“

Колькі год патрабуецца, каб прайсці поўны курс вучобы ва універсітэце? «Дзіўнае пытанне,—адказалі-б, не раздумваючы, студэнты большасці факультэтаў,—зразумела, пяць».

Але будучыя юрысты, добра ведаючы жыццё свайго факультэта, адказалі-б у такім выпадку ўнікнёна: «Усё залежыць ад абставін—каму пяць, а каму пятнаццаць». Так. Пятнаццаць год трэба правучыцца такім чынам, як вучыцца студэнт В. Аксёнаў, каб, нарэшце, атрымаць дыплом юрыста, бо, паступіўшы ў 1948 годзе на першы курс, ён да гэтага часу ледзь-ледзь дабраўся да трэцяга.

«А ці можа займацца на трэцім курсе маючы акадэмічную запазычанасць яшчэ з першага? Аказваецца, можа. Аксёнаў пераведзены на трэці курс, маючы «хвасты» сямігадовай даўнасці за першы. Важная асабовая справа «вечнага студэнта» дапамагае нам зразумець, як яму ўсё гэта ўдавалася.

Самое галоўнае для гультая, які вырашэў да канца сваіх дзён пра жыццё са студэнцкім білетам у кішэні,—у час перавесціся на завоч-

нае аддзяленне. Іншы раз для утойвання «хвастоў» неабходна збегчы і на экстэрнат. А потым зноў з'явіцца на белы свет у якасці студэнта стацыянара. Гэтую маніпуляцыю можна паўтараць бясконца, асабліва калі маеш справу з такімі прыемнымі і добрадушнымі людзьмі, як адміністрацыя былога юрыдычнага інстытута.

Але можа ўсё гэта жарты юнацтва, можа гэты чалавек, узмужнелы і нават пасівеўшы за студэнцкім сталом, зараз горка раскайваецца «за бязмётна пражытыя гады» і з натхненнем углыбіўся ў прававыя навукі, стараючыся наварэстаць упушчанае? Не. Рапарты, якія паступаюць у вучэбную частку універсітэта, сведчаць, што Аксёнаў па-ранейшаму прымае ўсе меры, каб пазбегнуць сапраўднай вучобы. Дэканат юрыдычнага факультэта нарэшце паставіў пытанне аб выключэнні Аксёнава з універсітэта. Думаецца, што даўно ўжо час вызваліць універсітэт ад падобнага цуда.

А. СТУМЕНЧЫК.

ФОТААБВІНАВАЧВАННЕ

У пошуках броду

У студэнтаў нашых гора,—
Ні ратунку і не выйсця.
Без парона гэта „мора“
Немагчыма пераплысці.
І, рукой махнуўшы, сходу
Без надзеі на паром,
Не знайшоўшы нават броду,
Яны лезуць напрам.
Малайцы! Але, быць можа,
Ім хто-небудзь дапаможа,
Бо даўно, даўно пара
Лужу вывесці з двара.

14 красавіка
а д б у д з е ц я
агульнаўніверсітэцкая канферэнцыя
чытачоў газет
„За сталінскія кадры“
Рыхтуйцеся да канферэнцыі!

Рэдактар В. Л. ШАЦІЛА.